

[Christmas Møller.]

Hvis det ærede Medlem Hr. Stauning vil læse Loven om Vederlag og Pensioner m. v. for Ministre igennem og navnlig dens § 7, vil han se, at den Beslutning, der er truffet, er i nøje Overensstemmelse med gældende Lov.

Men dernæst skal jeg gøre nogle Bemærkninger til de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Stauning gjorde angaaende Landmandsbanklovens § 6. Jeg har allerede spurgt, hvad de af Ministeren udpegede Medlemmer i Landmandsbankens Afviklingsafdelings Bestyrelse overhovedet havde at gøre andet end at varetage Statens Interesser. Og jeg vil da endvidere gerne spørge det ærede Medlem Hr. Stauning, om det ærede Medlem vil give Udtryk for den Opfattelse, at hvis man som Medlemmer af Landmandsbankens Afviklingsafdelings Bestyrelse havde indsat Folk fra det private Erhvervsliv, skulde de ikke, hvis de havde paataget sig en saadan Opgave, kunne varetage den. Og yderligere maa jeg maaske sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at jeg synes aldeles ikke, at man paa den Maade, som han gjorde det, kan stille Privatkapitalens Interesser op overfor Staten.

Men det Punkt, jeg for mit Vedkommende særlig har sat ind paa med Hensyn til Departementschefens Stilling, er et Spørgsmaal, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg berørte, og et Spørgsmaal, som den højtærede Handelsminister berørte, og hvor han jo ikke kan være i Tvivl om, at de Anskuelser, han gjorde gældende, ikke er i Overensstemmelse med de Betragtninger, jeg gjorde gældende. Jeg for mit Vedkommende har sagt: Hele dette Spørgsmaal lægger vi over til en ordentlig Drøftelse, thi det kan vi ikke træffe Afgørelse om her i Dag, vi maa have gennemdrøftet dette meget vigtige Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Ministeriet, Departementet, som Appellinstans.

Her er Forholdet det, at naar det i § 6 hedder:

„Naar af samtlige tilstedeværende Medlemmer alene eet Medlem modsætter sig Eftergivelse af en Gældspost eller Ydelse af et Laan, vil Sagen kunne begæres forelagt Ministeren for Industri, Handel og Søfart til Afgørelse“;

siger vi for vort Vedkommende, at det, at man sætter selve Departementschefen ind som Formand i Afviklingsafdelingens Bestyrelse, betyder i hvert Fald, at Appellinstansen i almindelig Forstand er faldet bort. Det er et af de Spørgsmaal, som vi

for vort Vedkommende ønsker at drøfte. Det er et af de Spørgsmaal, man maa tage Stilling til, det er en af de Sager, som ogsaa maa falde ind under det, vi har opfordret Regeringen til at overveje og raadføre sig med Finansudvalgene om, og den Opfordring er Regeringen villig til at modtage.

Derfor skal jeg sige, at jeg takker selvfølgelig det ærede Medlem Hr. Stauning for den Opfordring, han har givet det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg og mig om at slaa Dagsordenerne sammen. Men jeg maa sige det ærede Medlem, at vi kan ikke bruge hans. Hvis han ser lidt paa den, tror jeg, han vil være saa forstandig at indse, at han egentlig heller ikke selv kan bruge den, naar han fik tænkt sig om, og vi foretrækker vor Dagsorden, som den er.

Aksel Jensen: Jeg vil gerne rette mig efter den højtærede Formands Henstilling om at tale kort, og jeg skal blot gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard meddelte før, at jeg i Finansudvalget havde været med til at rette Kritik mod de Honorarer, som der her er Tale om. Jeg maa derfor sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at det, som jeg har fremhævet i Finansudvalget, er, at jeg netop i Firemandsudvalget har været med til at godkende de Honorarer, som der her er Tale om. Jeg tror, det ærede Medlem vil indrømme, at jeg har ikke været vant til i min Virksomhed her i Rigsdagen den ene Dag at være med til at godkende noget for dernæst Dagen efter at tage Afstand derfra. Det ærede Medlem vil da ogsaa kunne forstaa, at naar jeg først har meddelt i Finansudvalget, at jeg har været med til at godkende Honorarerne, har jeg ikke været med til bagefter at tage Afstand fra dem. Jeg maa derfor bestemt protestere mod den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremsatte her.

Jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Dahlgaard erindre, at den Dag den højtærede Handelsminister havde været i Finansudvalget, sluttede den højtærede Handelsminister med at spørge, om han skulde referere de Udtalelser, der var faldet fra forskellige Medlemmer i Finansudvalget i Ministeriet, og at det var det, som Finansudvalget gav Tilslutning til. Det var det, som jeg selvfølgelig heller ikke havde nogen Anledning til at tage Afstand fra, at der blev givet Handelsministeren Lejlighed til at referere, hvorledes forskellige Medlemmer i Finansudvalget saa paa denne Sag.